

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. Пловдив, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светлана Ив. Изева

Членове: Радостина Анг. Стефанова
Светлана Анг. Станева

при участието на секретаря Петя Ф. Цонкова
като разгледа докладваното от Светлана Ив. Изева Въззивно гражданско дело
№ 20245300500304 по описа за 2024 година

Обжалвано е решение № 5067/14.12.2023г., постановено по гр.д.№ 13561/23г. по описа на ПдРС, 1-ви гр.с., с което е признато за незаконно и отменено като такова уволнението на В. В. Н., ЕГН-*****, извършено със Заповед № 4/4.09.2023г. на Директора на Институт по тютюна и тютюневите изделия-Марково (ИТТИ), с която на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено трудовото правоотношение на осн. чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, като е възстановена В. В. Н. на заеманата преди уволнението □ длъжност „***“ в Институт по тютюна и тютюневите изделия-Марково.

Жалбоподателят- Институт по тютюна и тютюневите изделия-Марково чрез пълномощника си адв. Я. Я. иска отмяна на атакувания съдебен акт и отхвърляне на предявените искиви претенции изцяло като неоснователни. Счита, че наказанието „уволнение“ е наложено напълно правилно и законосъобразно, при спазване на всички изисквания за това, като извършеното нарушение е безспорно и вредите за ИТТИ от него са напълно

реални и доказани.Излагат се съображения в подкрепа на това становище.Претендират се разноски.

Въззиваемата В. В. Н. изразява становище за неоснователност на въззивната жалба по изложени в писмен отговор аргументи.Иска ПдОС да потвърди атакуваното решение като правилно и законосъобразно.Претендира разноски за въззивната инстанция.

ПдОС,след преценка на събраните по делото доказателства, допустимостта и основателността на жалбата, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законния срок от легитимирана страна,имаща правен интерес от обжалване на атакуваният съдебен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Пред ПдРС са предявени от В. В. Н. против Институт по тютюна и тютюневите изделия-Марково обективно съединени иски с правно основание чл.344,ал.1,т.1 и 2 от КТ.

Не се спори между страните,че ищцата е работила при ответника на длъжността „***“,като на същата е наложено дисциплинарно наказание “уволнение“ на осн.чл.330,ал.2,т.6 от КТ със Заповед № 47/04.09.2023г.,издадена от Директора на ИТТИ и връчена □ на 04.09.2023г.за извършени нарушения на трудовата дисциплина по чл.190,ал.1,т.4 и т.7 от КТ-злоупотреба с доверието на работодателя и други тежки нарушения на трудовата дисциплина.

В уволнителната заповед се излагат мотиви,че до налагането на дисциплинарното наказание „уволнение“ се е стигнало след като Н. изпратила на 28.06.23г.от личната си електронна [поща - ***](#) писмо от името на ИТТИ до Столичната дирекция на вътрешните работи към МВР,което подписала като лице,имащо представителни функции,без да има право на това,тъй като няма подобни представителни функции спрямо института.С писмото служителката самоволно и едностранно,без да уведоми Директора на ИТТИ,информирала СДВР относно начина за извършване на експертизи от ИТТИ,с което въвела в заблуда служителите там.В резултат на това в ИТТИ било получено писмо от СДВР от 07.07.23г.,с което се искало становище по изпратеното от Н. писмо в смисъл дали писмото има частен характер или е

изпратено от официален представител на ИТТИ.От писмото се виждало,че в СДВР не били коректно уведомени за начина,по който се извършват експертизите и дали института има участие в изработването на експертизите,в това число дали излизат от името на института.С така описаните действия Н. нарушила своите задължения по длъжностна характеристика,Правилника на ИТТИ и Заповед № 11/13.03.23г.на Директора на ИТТИ,с което злоупотребила с доверието на работодателя и извършила други тежки нарушения на трудовата дисциплина.

В изпълнение на разпоредбата на чл.193,ал.1 от КТ от ищцата са поискани обяснения във връзка със започналото дисциплинарно производство,като ищцата не е представила такива.

По делото са представени:кореспонденция под формата на писма между ищцата,СДВР и ИТТИ,Наредба от 14.02.23г. на МП за вписването,квалификацията и възнагражденията на вещите лица,дл.характеристика на заеманата от ищцата длъжност,Етичен кодекс за поведение на служителите в ИТТИ,заповед № 11/13.03.23г. на Директора на ответника,вътрешни правила за организация на дейностите по извършване на експертизи от служители на ИТТИ.Разпитани са двама свидетели,по един за ищцовата и ответната страна-А. Т. и Н. Н.,съпруг на ищцата.

На ищцата е наложено дисц.наказание „уволнение“ за това,че на 28.06.23г.изпратила от личната си електронна поща - *** писмо, от името на ИТТИ до Столичната дирекция на вътрешните работи към МВР,подписано от нея като лице,имащо представителни функции,в което писмо,без да уведоми директора на института,е информирала СДВР за начина на извършване на експертизи от ИТТИ, с което била въвела в заблуждение техни служители.

Видно е от приложеното по делото писмо,че същото е подписано от „доцент д-р инж.В. Н. и с него се информира адресатът-Директора на СДВР-София,че вещите лица-служители на ИТТИ извършват експертизи на тютюн,тютюневи изделия и свързаните с тях изделия чрез директно назначаване.“Анализите,необходими за изготвяне на експертните становища,се извършват от Института и се заплащат от вещите лица.“С писмо от 07.07.23г.от СДВР са поискали становище от ИТТИ във връзка с изпратеното от Н. писмо за изясняване дали това писмо е изпратено от Директора на института като негов официален представител или от

служители на института като частни лица, посочените телефони за връзка официални телефони за връзка с института ли са или не, както и дали, ако бъдат назначени експертизи на вещи лица, служители на института, изготвените експертизи ще бъдат издадени от института или от самите вещи лица. В отговор на това писмо е изпратено писмо до СДВР от ИТТИ от същата дата, с което заявяват, че цитираното писмо не е изпратено от Директора като официален представител на Института; Н., която е изпратила писмото, е служител в ИТТИ, но имейл адреса, от който е изпратено същото, не е службен, както и посочените телефони не са служебни. Посочва се, че писмото е изпратено в лично качество, но „използвайки името на Института и лабораторията към него и е с подвеждащо съдържание“.

Цялата кореспонденция е продиктувана от настъпилата съществена промяна в нормативната уредба във връзка с изготвянето на експертизи и назначаването на вещи лица с приемането на Наредба № Н-1/14.02.23г. на МП за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, като съгласно новата наредба директорът на ИТТИ, за разлика от преди, вече няма право да назначава специалисти в качеството на вещи лица. Вещи лица, които са специалисти в ИТТИ, се назначават директно от съответните институции по списък на вещите лица, в който следва да са включени, а лабораторията (ЛКИ) на ИТТИ, която се използва от тези вещи лица за изготвяне на анализи, необходими за експертните заключения, може да се ползва от тях само в качеството им на външни възложители. В този смисъл е издадената от Директора на ИТТИ Заповед № 11/13.03.23г., с която се отменя предходната заповед и се задължават вещите лица по см. на Наредба № Н-1/14.02.23г. да ползват ЛКИ-ИТТИ като външни възложители.

Изпратеното от Н. от линия ☐ имейл адрес до СДВР писмо е именно в този смисъл-информира СДВР, че вещите лица вече се назначават директно, а анализите, макар и извършвани в Института, се заплащат от вещите лица. Писмото от СДВР, с което се искат пояснения, е продиктувано от неяснотата в писмото на Н. дали същото е изпратено от личен или служебен имейл, а също така не е било ясно посочените телефони дали са лични или служебни.

Както правилно е посочил и районният съд, за уважаването на иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ да се признае уволнението за незаконно, и като такова

да бъде отменено, е необходимо ищецът да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника, (по което обстоятелство не се спори), че същото е прекратено поради налагане на дисциплинарно наказание "уволнение", като оттам насетне в тежест на ответника е да установи законосъобразността на оспорената заповед, а именно - че същата е издадена от компетентен орган, носител на работодателската и в частност - дисциплинарната власт, че заповедта притежава изискуемите от закона реквизити, че е било налице посоченото в заповедта основание за прекратяване на трудовото правоотношение – че ищецът е извършил посоченото в заповедта нарушение на трудовата дисциплина и че същото е извършено виновно; че тежестта на нарушението съответства на тежестта на наказанието, че процедурата по налагане на дисциплинарното наказание е спазена, че на ищеца са били изискани обяснения преди налагане на наказанието за всяко едно от нарушенията, за които същото е наложено, и че наказанието е наложено в предвидените в разпоредбата на чл. 194 от КТ срокове.

В случая първостепенния съд е приел, че ищцата е изпратила писмо до СДВР от личния си имейл и в личното □ качество, а не като официален представител на ИТТИ, поради което тя не е използвала името на института и лабораторията към него. Действително писмото е изпратено от ищцата по личния имейл и в лично качество, но съдържанието на писмото е довело до неправилния му прочит от получателя. Объркването е свързано с изречението „Анализите, необходими за изготвяне на експертните становища, *се извършват от Института* и се заплащат от вещите лица“. При даденото в писмото обяснение са е получило двусмислие, което е довело до това получателя да не разбере със сигурност дали Н. е написала писмото в лично качество или като служител на Института, още повече, че никъде не е посочено какви са дадените за контакт телефони-лични или служебни.

Независимо от това обаче, съобщаването на начина, по който ще се извършват експертизите от служители на института, когато последните бъдат назначени като вещи лица, не представлява злоупотреба с доверието на работодателя, съответно изготвянето на писмото и изпращането му от ищцата в личното ѝ качество до СДВР, не може да бъде изведено като нарушение на трудовата дисциплина, тъй като не е свързано с изпълнение на нейни задължения при или по повод възложена от работодателя работа. Злоупотребата с доверието на работодателя се изразява в използване

оказаното от работодателя доверие за неправомерно извличане на определена облага за него или за друго,с което се накърнява доверието на работодателя, тоест изразява се в преднамерено извличане на облага (респективно увреждане) чрез използване на служебното положение, каквото нарушение в случая не е налице.

Не се споделя тезата на жалбоподателя,че извършеното нарушение е безспорно и вредите за ИТТИ от него са напълно реални и доказани.Какви са вредите за ИТТИ не се посочва конкретно,освен че са „щети върху авторитета на ИТТИ“,които обаче не се доказват.Изпращането на писмо в лично качество в никакъв случай не zlepоставя работодателя,доколкото ищцата не е действала като служител на ИТТИ,за да □ се вменява,че не е имала представителни функции да изпраща писмото.Не е налице и въвеждане в заблуждение на получателя.Твърди се в жалбата,че ищцата била публикувала данни от непубличната част (поверителни данни) от своето досие в качеството на вещо лице с цел-реклама на дейността,като подвежда,че е вещо лице на ИТТИ.Както вече се посочи,ищцата е изпратила писмото в лично качество,поради което няма пречка да посочи данни от своето досие като вещо лице.

Дори и да се приеме,че Н. неволно,поради недостатъчна яснота на съдържанието на писмото,е предизвикала съмнение у получателя-СДВР,в какво качество го е написала и дори да се приеме,че това представлява нарушение на трудовата дисциплина,то в никакъв случай тежестта на нарушението не съответства на наложеното най-тежко дисциплинарно наказание-уволнение.

Поради горното въззивната инстанция намира,че Н. не е извършила твърдяното от ответника нарушение на трудовата дисциплина.Като е стигнал до същия извод,районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение,което следва да се потвърди.

По отношение на разноските:

Разноски са претендирани и от двете страни,като с оглед изхода на спора такива се дължат на въззиваемата страна за адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв.пред настоящата инстанция,доколкото се представят доказателства,че са направени-ДПЗС и списък на разноските.

Воден от горните мотиви Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 5067/14.12.2023г., постановено по гр.д.№ 13561/23г. по описа на ПдРС, 1-ви гр.с.

ОСЪЖДА Институт по тютюна и тютюневите изделия-Марково, да заплати на В. В. Н., ЕГН-*****, сумата в размер на 1000(хиляда)лв., представляваща разноски за адв.възнаграждение пред въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____